

sygn. akt IV W 2661/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Paulina Puzia

Przy udziale oskarżyciela publicznego: R. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.03.2018r.

sprawy **S. O.**, c. A. i P., ur. (...) w S.

obwinionej o to, że:

w okresie od dnia 10 stycznia 2017 r. do dnia 16 stycznia 2017 r., tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania w W. przy ul. (...) jako właściciel pojazdu marki (...) o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie wskazała na żądanie Straży Miejskiej (...) W. komu powierzyła wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 06 listopada 2016 r. o godz. 17:20,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.1997 r. „Prawo o ruchu drogowym”;

orzeka

I. Obwinioną **S. O.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw skazuje ją, a na mocy art. 96§ 1 kw wymierza jej karę 100 (sto) złotych grzywny;

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

IV W 2661/17

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 listopada 2016r. około godz. 17:20 funkcjonariusze Straży Miejskiej – W. T. i K. S. pełniąc służbę przy ul. (...) zauważyli pojazd marki L. o nr rej. (...) zaparkowany w strefie obowiązywania znaku B-36 – zakaz zatrzymywania się, co stanowi wykroczenie z art. 92§1 kw.

W wyniku prowadzonych przez Straż Miejską m st. W. czynności wyjaśniających ustalono, iż właścicielem wskazanego wyżej samochodu jest S. O.. W dniu 3.01.2017r. Straż Miejska (...) W. wezwała S. O. do wskazania w terminie 7 dni, komu powierzyła wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 6.11.2016r. około godz. 17:20. Wezwanej udzielono w tym wezwaniu stosownych pouczeń m.in. o tym, że jako właściciel pojazdu – stosownie do treści art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20.06.1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” - ma obowiązek wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania we wskazanym czasie, a niedopełnienie tego obowiązku naraża ją na odpowiedzialność za wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Wezwanie wraz z załącznikami w dniu

9.01.2017r. zostało doręczone adresatce (k.5), która nie wskazała w terminie od 10 do 16.01.2017r. komu powierzyła ten pojazd do kierowania lub używania w w/w terminie.

W dniu 28.12.2017 r. Straż Miejska (...) W. skierowała do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wniosek o ukaranie w/w jako obwinionej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej (k. 1), dokumentacji fotograficznej (k. 2, 23-26), wezwania Straży Miejskiej skierowanego do obwinionej (k.3), dowodu doręczenia osobiście obwinionemu korespondencji Straży Miejskiej (k. 5), a także wyjaśnień obwinionej (k. 27-28).

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że zgodnie z wyrokiem TK nie miała obowiązku wskazywać osoby. Dodała, że samochód stanowił jej własność i był zaparkowany na parkingu.

Należy zważyć co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej wskazują, że wbrew obowiązkowi nie wskazała ona użytkownika swego pojazdu uznając, że nie ma takiego obowiązku. Dodać należy, że w świetle ujawnionych dowodów nie budzi wątpliwości fakt, że pojazd obwinionej był zaparkowany w strefie obowiązywania znaku B-36 i tym samym jest oczywiste, że jego użytkownik swoim zachowaniem naruszył dyspozycję art. 92§1 kw – co uzasadniało podjęcie przez w/w funkcjonariuszy czynności w tej sprawie.

. Sąd zważył co następuje:

W realiach niniejszej sprawy bezsporne jest, iż na obwinionej jako właścicielu w/w pojazdu ciążył ustawowy obowiązek – zgodnie z treścią art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym” - wskazania na żądanie uprawnionego organu (Straży Miejskiej (...) W.), komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w w/w czasie. Sąd nie miał wątpliwości, że obwiniona nie wywiązała się z tego obowiązku.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina obwinionej odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości, a swoim zachowaniem wypełniła ona ustawowe znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym”.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył obwinionej symboliczną karę 100 złotych grzywny, uznając ją za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również realizującą swoje w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę obwinionej, ponadto za sprawiedliwą w odczuciu społecznym. W ocenie Sądu orzeczona grzywna uwzględnia również, zgodnie z art. 24 § 3 k.w. dochody oraz sytuację majątkową, rodzinną i osobistą obwinionej. Obwiniona utrzymuje się z emerytury w kwocie 3000 złotych (k. 28). W tej sytuacji, zapłata niewielkiej grzywny w wysokości 100 złotych jest dla niej w pełni możliwa i nie zagraża egzystencji obwinionej. Orzeczona kara uświadomi obwinionej wagę i znaczenie naruszonych przez nią przepisów oraz konieczność, a zarazem nieuchronność poniesienia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Tym samym zostaną spełnione określone w art. 33 § 1 kw cele kary.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 118 § 1 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. uznając, iż obecna sytuacja majątkowa i finansowa obwinionej, biorąc pod uwagę wysokość orzeczonej kary grzywny, nie uzasadnia zwolnienia jej od obowiązku ich poniesienia.